

UDENRIGSMINISTERIET

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 90
Offentligt

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

30. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet
for Familie- og Forbrugeranliggenders besvarelse af spørgsmål nr. 1 ad
KOM(2006) 0399 af 9. oktober 2006.

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – fremsende et notat, der vurderer rimeligheden i, at den ene part i et ægteskab, hvor ingen af parterne har statsborgerskab i et EU-land, men hvor parret har haft en vis tilknytning, kan gennemvinge en skilsmisse på EU-vilkår.”

Svar:

Efter artikel 7, litra a, i forslaget vil den ene ægtefælle kunne anlægge sag om separation eller skilsmisse ved retterne i en medlemsstat, hvor ægtefællerne i mindst tre år har haft deres tidligere fælles opholdssted, selvom ingen har ægtefællerne bor i eller er statsborger i den pågældende medlemsstat.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 5 tilkendegav medlemsstaterne på den første behandling af forslaget i Den Civilretlige Komité, at de var enige i de grundlæggende elementer i forslaget. En række medlemsstater tilkendegav dog, at de er skeptiske over for den omhandlede bestemmelse, da den i nogle situationer kan etablere kompetence i en medlemsstat, selvom ingen af ægtefællerne ved anlæggelsen af ægteskabssagen har en betydelig tilknytning til den pågældende stat.

Jeg er enig i, at bestemmelsen i visse situationer vil kunne etablere kompetence i en medlemsstat på et for spinkelt grundlag. I andre situationer omhandler bestemmelsen ægtepar, der har en relevant, aktuel tilknytning til den pågældende medlemsstat, eksempelvis hvis ægtefællerne først kort tid inden sagsanlægget er flyttet fra den pågældende medlemsstat, og de har til hensigt at vende tilbage til den medlemsstat.

Der er således tale om en kompliceret problemstilling, og jeg vil følge forhandlingerne om bestemmelsen, inden regeringen tager endelig stilling til den.

Lars Barfoed

/

KOM(06) 399
SUGW spm. 2

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

30. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet
for Familie- og Forbrugeranliggenders besvarelse af spørgsmål nr. 2 ad
KOM(2006) 0399 af 9. oktober 2006.

P. H. Orskov

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 2:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – tilsende udvalget en række realistiske eksempler, som belyser, hvilket udfald internationale ægteskabs-sager vil få efter henholdsvis gældende regler og efter retstilstanden, hvis forordningen gennemføres, med hensyn til såvel spørgsmålet om, i hvilken medlemsstat sagen skal bedømmes, som spørgsmålet om, hvilken stats lovgivning sagen skal behandles efter. Der skal i eksemplerne ses bort fra det danske forbehold.”

Svar:

Familiestyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet udarbejdet et notat med eksempler på betydningen af forslaget i forhold til gældende ret. Notatet vedlægges.

Lars Barfoed

Den 20. oktober 2006

J.nr.: 06-0800-00110

Sagsbehandler: Harald Ørsted Hansen

Eksempler på anvendelsen af forordning (EF) nr. 2201/2003 (den nye Bruxelles II-forordning) med de ændringer der følger af forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399 endelig)

Eksempel 1: Et dansk-belgisk par, der bor i Belgien*

En belgisk mand og en dansk kvinde bliver gift i Belgien, hvor de får et barn. Efter 15 års bopæl i Belgien beslutter ægteparret, at de vil skilles. Kvinden tager tilbage til Danmark.

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Ægteparret kan aftale, at sagen skal behandles i enten Danmark eller Belgien.</p> <p>Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Ægteparret kan aftale, at loven i enten Danmark eller Belgien skal finde anvendelse.</p> <p>I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter loven i Belgien, også selvom sagen behandles i Danmark.</p>	<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Kvinden vil kunne anlægge sag om separation og skilsmisse i Belgien. Efter 6 måneders ophold i Danmark vil hun endvidere kunne anlægge sådan en sag i Danmark.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Hvis sagen behandles i Belgien, følger det af belgisk ret, at ægteparret kan aftale, at loven i enten Danmark eller Belgien skal finde anvendelse. I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter loven i Belgien.</p> <p>Hvis sagen behandles i Danmark, afgøres den efter dansk ret. Ægtefællerne har ikke mulighed for at aftale, at sagen skal afgøres efter belgisk ret.</p>

** Der er i eksemplet set bort fra det danske forbehold. Oplysningerne om gældende lovgivning i Belgien stammer fra "Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)".*

Eksempel 2: Et polsk ægtepar, hvor manden tager til Danmark for at arbejde*

Et polsk ægtepar, der har været gift i tyve år, bor i Polen med deres børn. Manden flytter til Danmark for at arbejde i en periode. Efter to år ønsker han skilsmisse hurtigst muligt.

Hustruen ønsker ikke skilsmisse; hvis de skal skilles, ønsker hun sagen behandlet efter polsk ret, hvor skilsmissebetingelserne er strengere end i Danmark. Det kræves bl.a., at det fastslås, at ægteskabet er gået fuldstændig i stykker og ikke kan "repareres".

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Ægteparret kan aftale, at sagen skal behandles i enten Danmark eller Polen.</p> <p>Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Ægteparret kan aftale, at polsk ret finder anvendelse. Hvis sagen behandles i Danmark, kan de endvidere aftale, at dansk ret skal finde anvendelse.</p> <p>I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter polsk ret, også selvom sagen behandles i Danmark.</p>	<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Manden kan anlægge sagen i Danmark eller Polen.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Hvis sagen behandles i Danmark, afgøres den efter dansk ret, hvorefter en ægtefælle altid har krav på separation og efter et års separationstid har krav på skilsmisse, uanset den anden ægtefælles protest.</p> <p>Hvis sagen behandles i Polen afgøres den efter polsk ret, jf. ovenfor.</p>

** Der er i eksemplet set bort fra det danske forbehold. Oplysningerne om gældende lovgivning i medlemsstaterne stammer fra "Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)" samt "Grøn bog om lovvalg og kompetence i skilsmisssager (KOM (2005) 82 endelig)".*

Eksempel 3: Et italiensk ægtepar, der bor i Tyskland*

Et italiensk ægtepar har boet 20 år i Tyskland og føler sig fuldt integreret i det tyske samfund. Da deres børn er blevet voksne, bliver ægteparret enige om at blive skilt. De ønsker at blive skilt i henhold til loven i Tyskland, som de føler sig tættest knyttet til, og hvor skilsmisse kun kræver et års separation, når begge parter er enige herom, sammenlignet med tre års separation i henhold til italiensk ret.

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Ægtefællerne kan aftale, at sagen skal behandles i enten Italien eller Tyskland.</p> <p>Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Ægteparret kan aftale, at enten loven i Italien eller Tyskland skal finde anvendelse.</p>	<p><u>Kompetence:</u></p> <p>Ægtefællerne vil kunne anlægge sagen i enten Italien eller Tyskland.</p> <p><u>Lovvalg:</u></p> <p>Hvis sagen behandles i Tyskland eller Italien, vil lovvalget blive afgjort efter de tyske henholdsvis de italienske lovvalgsregler.</p>

I mangel af aftale om lovvalg afgøres sagen efter loven i den stat, hvor ægtefællerne har deres fælles sædvanlige opholdssted, som i dette tilfælde er Tyskland, uanset om sagen behandles i Tyskland eller Italien.

Begge regelsæt tager udgangspunkt i loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Som udgangspunkt vil sagen derfor blive afgjort efter italiensk ret.

** Oplysningerne om gældende lovgivning i medlemsstaterne stammer fra "Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)" samt "Grønbog om lovvalg og kompetence i skilsmissesager (KOM (2005) 82 endelig)".*

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

30. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet
for Familie- og Forbrugeranliggenders besvarelse af spørgsmål nr. 3 ad
KOM(2006) 0399 af 9. oktober 2006.

P. B. Olsen

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 3:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – fremsende en oversigt, der opstiller forslaget parallelt med Bruxelles II-forordningen, således det klart fremgår, hvilke dele af Bruxelles II-forordningen der ændres, og hvilke der bibeholdes uændret.”

Svar:

Familiestyrelsen har udarbejdet en sammenstilling af Kommissionens ændringsforslag med de relevante dele af den gældende forordning - den nye Bruxelles II-forordning. Sammenstillingen vedlægges.

Lars Barfoed

Sammenskrivning

af

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende føldreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 med de ændringer der er fortaget i forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399 endelig)

(Denne sammenskrivning er udarbejdet af Familiestyrelsen, oktober 2006. Fra den gældende forordning nr. 2201/2003 er alene medtaget de bestemmelser, der er nødvendige for forståelsen af ændringsforslaget)

Gældende formulering

Lovforslaget

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2201/2003 foretages følgende ændringer:

(1) *forordningens titel* affattes således:

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.

”Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar samt lovvalg i ægteskabssager”

KAPITEL II

KOMPETENCE

AFDELING I

Skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab

(Artikel 1 og 2: udeladt)

Artikel 3

Generel kompetence

1. Kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab ligger hos retterne i den medlemsstat:

a) på hvis område

— ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted, eller

— ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig dér, eller

— sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted, eller

— en af ægtefællerne, i tilfælde af fælles begæring, har sit sædvanlige opholdssted, eller

— sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, eller

— sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« dér

b) hvis nationalitet begge ægtefæller har, eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, hvor begge ægtefæller har »domicil«.

2. I denne forordning svarer udtrykket »domicil« til det domicilbegreb, der anvendes i Det Forenede Kongeriges og Irlands retssystemer.

(2) som *artikel 3a* indsættes:

“Artikel 3a

Aftalt lovvalg¹ i skilsmisse- og separationssager

1. Ægtefællerne kan aftale, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal have kompetence til at pådømme en sag mellem dem om skilsmisse eller separation, forudsat at de har en betydelig tilknytning til denne medlemsstat i kraft af

(a) at en eller flere af de i artikel 3 anførte kompetencegrunde finder anvendelse, eller

(b) at det er den stat, hvor ægtefællerne i mindst tre år havde deres seneste fælles opholdssted, eller

(c) at en af ægtefællerne er statsborger i denne medlemsstat, eller for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende har "domicil" på en af disse staters område.

2. En sådan værnetingsaftale skal indgås skriftligt og være undertegnet af begge ægtefæller senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges."

Artikel 4

Modkrav

Den ret, ved hvilken en sag verserer i medfør af artikel 3, er også kompetent til at behandle et modkrav, for så vidt dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(3) I artikel 4 og 5 ændres "artikel 3" til "artikel 3 og 3a".

Artikel 5

Ændring af separation til skilsmisse

Den ret i en medlemsstat, der har truffet afgørelse om separation, er også kompetent til at ændre en sådan separation til skilsmisse, såfremt lovgivningen i den pågældende medlemsstat giver

hjemmel hertil, jf. dog artikel 3.

Artikel 6

De i artikel 3-5 indeholdte kompetencereglers eksklusive karakter

En ægtefælle

a) som har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, eller

b) som er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område,

kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af artikel 3-5.

Artikel 7

Anden kompetence

1. Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3-5, afgøres spørgsmålet om kompetencen i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning.

2. En statsborger i en medlemsstat, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område, kan i lighed med denne medlemsstats egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder i denne medlemsstat, over for en sagsøgt, der ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, og som ikke enten er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område.

(4) Artikel 6 udgår.

(5) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Anden kompetence

Hvis ingen af ægtefællerne har sædvanligt ophold i en medlemsstat, og hvis de ikke er statsborgere i samme medlemsstat eller for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende ikke har "domicil" på et af disse staters område, kan sagen anlægges ved retterne i en medlemsstat,

(a) hvor ægtefællerne i mindst tre år havde deres tidligere fælles opholdssted, eller

(b) hvori en af ægtefællerne er statsborger eller – for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende – har "domicil"."

AFDELING 2

Forældreansvar

(Artikel 8 - 11: udeladt)

Artikel 12

Aftale om værneting

1. Den ret i en medlemsstat, der i medfør af artikel 3 udøver sin kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, har kompetence i ethvert spørgsmål vedrørende forældreansvar, der har tilknytning til den pågældende begæring:

a) hvis mindst én af ægtefællerne har forældreansvar over for barnet, og

b) hvis denne rets kompetence på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af ægtefællerne og af indehaverne af forældreansvar og er til barnets bedste.

2. Kompetencen i medfør af stk. 1 ophører, så snart

a) der er truffet endelig afgørelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet, eller

b) der, såfremt der stadig verserer en sag om forældreansvar på det i litra a) nævnte tidspunkt, er truffet endelig afgørelse i denne sag, eller

c) de i litra a) og b) nævnte sager er afsluttet af anden grund.

3. Retterne i en medlemsstat har ligeledes kompetence i spørgsmål vedrø-

(6) I artikel 12, stk. 1, erstattes "artikel 3" af "artikel 3 og 3a".

rende forældreansvar over for et barn i forbindelse med andre retssager end dem, der er omhandlet i stk. 1:

a) hvis barnet har en væsentlig tilknytning til den pågældende medlemsstat, bl.a. i kraft af, at en af indehaverne af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i medlemsstaten, eller at barnet er statsborger i medlemsstaten, og

b) hvis denne kompetence på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen, og denne kompetence er til barnets bedste.

4. Når barnet har sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, anses kompetence efter denne artikel navnlig for at være til barnets bedste, hvis det er fundet umuligt at føre en retssag i det pågældende tredjeland.

(7) Som *Kapitel IIa* indsættes:

“KAPITEL IIa

**Lovvalg i skilsmisse- og
separationssager**

Artikel 20a

Aftalt lovvalg

1. Ægtefællerne kan aftale lovvalg i tilfælde af skilsmisse og separation. Parterne kan aftale, at en af følgende love skal finde anvendelse:

(a) loven i den stat, hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted, for så vidt en af dem stadig er bosat i denne stat

(b) loven i den stat, hvori en af ægtefællerne har statsborgerskab eller – for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende – "domicil"

(c) loven i en stat, hvor ægtefællerne har været bosat i mindst fem år

(d) loven i den medlemsstat, hvori sagen rejses.

2. Aftalen om lovvalg skal være indgået skriftligt og undertegnet af begge ægtefæller senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges for retten.

Artikel 20b

Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne

I mangel af aftalt lovvalg efter artikel 20a behandles skilsmisse- og separations-sager efter loven i den stat

(a) hvor ægtefællerne har deres fælles sædvanlige opholdssted, eller i mangel heraf

(b) hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles opholdssted, såfremt en af dem stadig er bosat i denne stat, eller i mangel heraf

(c) hvori begge ægtefæller er statsborgere eller - for Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende - har "domicil", eller i mangel heraf

(d) hvor skilsmisse- eller separationsbegæringen indgives.

Artikel 20c

Anvendelse af fremmed lov

Nå en anden medlemsstats lov finder anvendelse, kan retten søge vejledning om dens indhold hos Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 20d

Udelukkelse af renvoi

Anvendelse af en lov i henhold til lovvalgsreglerne i denne forordning betyder anvendelse af alle denne lovs regler med undtagelse af dens internationalprivatretnlige regler.

Artikel 20e

Ordre public

Anvendelse af en bestemmelse i den lov, der skal anvendes i henhold til denne forordning, kan kun afvises, hvis det ville være åbenlyst uforeneligt med ufravigelige retsprincipper i domlandet. "

ⁱ Oversættelsesfejl; skulle retteligt være "kompetence".

KOM(06)399
SUW spm. 41

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	30. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet
for Familie- og Forbrugeranliggendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 ad
KOM(2006) 0399 af 9. oktober 2006.

P. H. Orskov

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – sammenligne fordele og ulemper ved at regulere området gennem konventioner i forhold til en EU-regulering.”

Svar:

Forslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Ændring af de gældende regler om international kompetence i ægteskabssager (separation og skilsmisse):
 - ❖ indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager
 - ❖ ændring af kompetencereglerne i relation til ikke-medlemsstater
- Ændring af de gældende regler om international kompetence i sager om forældreansvar (forældremyndighed, samvær mv.), som konsekvens af førnævnte ændring
- Indførelse af regler om lovvalg i ægteskabssager

Ved forslaget ændres den gældende EU-regulering af behandlingen af ægteskabssager og sager om forældreansvar i forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (den nye Bruxelles II-forordning). Denne forordning indeholder bl.a. regler om international kompetence i ægteskabssager og i sager om forældreansvar. Disse regler giver imidlertid ikke ægtefællerne mulighed for at indgå aftale om international kompetence, bortset fra en snæver mulighed for at kæde en sag om forældreansvar sammen med en ægteskabssag. Dette betyder, at en EU-medlemsstat, som forordningen gælder for, ikke har adgang til at fastsætte regler, der giver ægtefæller mulighed for at aftale, at en ægteskabssag skal behandles i den pågældende stat.

Indførelse af mulighed for at indgå aftaler om international kompetence i ægteskabssager kræver derfor fællesskabslovgivning.

Ved forslaget ændres endvidere forordningens regler om international kompetence i situationer, hvor kompetencereglerne medfører, at en ægteskabssag ikke kan behandles i en medlemsstat. I stedet for som udgangspunkt at overlade den internationale kompetence i sådanne situationer til national ret, foreslås det at indføre harmoniserede kompetenceregler. Dette kan kun gennemføres gennem fællesskabslovgivning.

Fællesskabslovgivningen, herunder den nye Bruxelles II-forordning, indeholder ikke regler om lovvalg i ægteskabssager. Spørgsmålet om, hvilken stats lovgivning der skal finde anvendelse på en ægteskabssag, der behandles i en EU-medlemsstat, afgøres derfor af den pågældende stats egne internationale privatretlige regler.

Det følger af EF-traktatens artikel 61, litra c, og artikel 65, litra b, at Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde i spørgsmål med grænseoverskridende virkninger i det omfang, det er nødvendigt for det indre markeds funktion. Dette omfatter blandt andet foranstaltninger til fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes regler om lovvalg.

Da der ikke på fællesskabsniveau findes regler om lovvalg i ægteskabssager, vil fællesskabsretten ikke være til hinder for, at medlemsstaterne på traditionelt mellemfolkeligt plan udarbejder en konvention herom.

Dette vil imidlertid være u hensigtsmæssigt, ikke mindst fordi udarbejdelsen af en sådan konvention ikke vil være undergivet de procedurer, herunder i relation til retssikkerhed, der gælder for fællesskabslovgivning. Endvidere vil ikrafttrædelsen af konventionen i alle medlemsstater afhænge af de gennemførelsesforanstaltninger, der i de enkelte medlemsstater er nødvendige for at sætte en konvention i kraft der. Dette vil kunne forsinke ikrafttrædelsestidspunktet.

Det er på denne baggrund regeringens opfattelse, at området bør reguleres gennem fællesskabslovgivning.

Det bemærkes i den forbindelse, at en konvention om lovvalgsregler i ægteskabssager kun kan gennemføres i Danmark ved lov.

Lars Barfoed

/

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

30. oktober 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Ministeriet
for Familie- og Forbrugeranliggenders besvarelse af spørgsmål nr. 5 ad
KOM(2006) 0399 af 9. oktober 2006.

P. H. Øst

Folketingets Europaudvalg

Dato:

Folketinget har i skrivelse af 9. oktober 2006 (ad KOM (2006) 0399; REU alm. del – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 5:

”Ministeren bedes – i fortsættelse af den tekniske gennemgang den 29. september 2006 af forslag til forordning om lovvalg i ægteskabssager (KOM (2006) 0399) – fremsende en tidsplan for forslagens videre behandling. Ministeren bedes endvidere tilkendegive, hvorledes Folketingets relevante udvalg påtænkes informeret og inddraget i den videre behandling inden den danske position fastlægges.”

Svar:

Den 10. oktober 2006 afholdt Den Civilretlige Komité det første møde om Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399).

På mødet tilkendegav medlemsstaterne at være enige i de grundlæggende elementer i forslaget, men medlemsstaterne havde en række bemærkninger til den nøjagtige rækkevidde af forslaget samt til udformningen af de enkelte bestemmelser.

Det tyske formandskab har i løbet af foråret 2007 planlagt en række møder om forslaget i Den Civilretlige Komité. Der foreligger ikke oplysninger om, hvornår forhandlingerne om forslaget forventes tilendebragt.

Som bekendt er forslaget omfattet af det danske forbehold, og Danmark deltager således ikke i vedtagelsen af forordningen. Den foreslåede forordning vil derfor ikke være bindende for Danmark, men som opfølgning på Europaudvalgets interesse for forslaget vil jeg på et tidligt tidspunkt i forhandlingen orientere udvalget om regeringens holdning til forslaget. Jeg mener dog, at det er mest hensigtsmæssigt at vente med denne orientering, til vi er lidt længere fremme i forhandlingerne.

I øvrigt vil Retsudvalget blive orienteret parallelt med Europaudvalget i forbindelse med regeringens oversendelse af sædvanlige procedurenoter.

Lars Barfoed

/